

Georg Schede

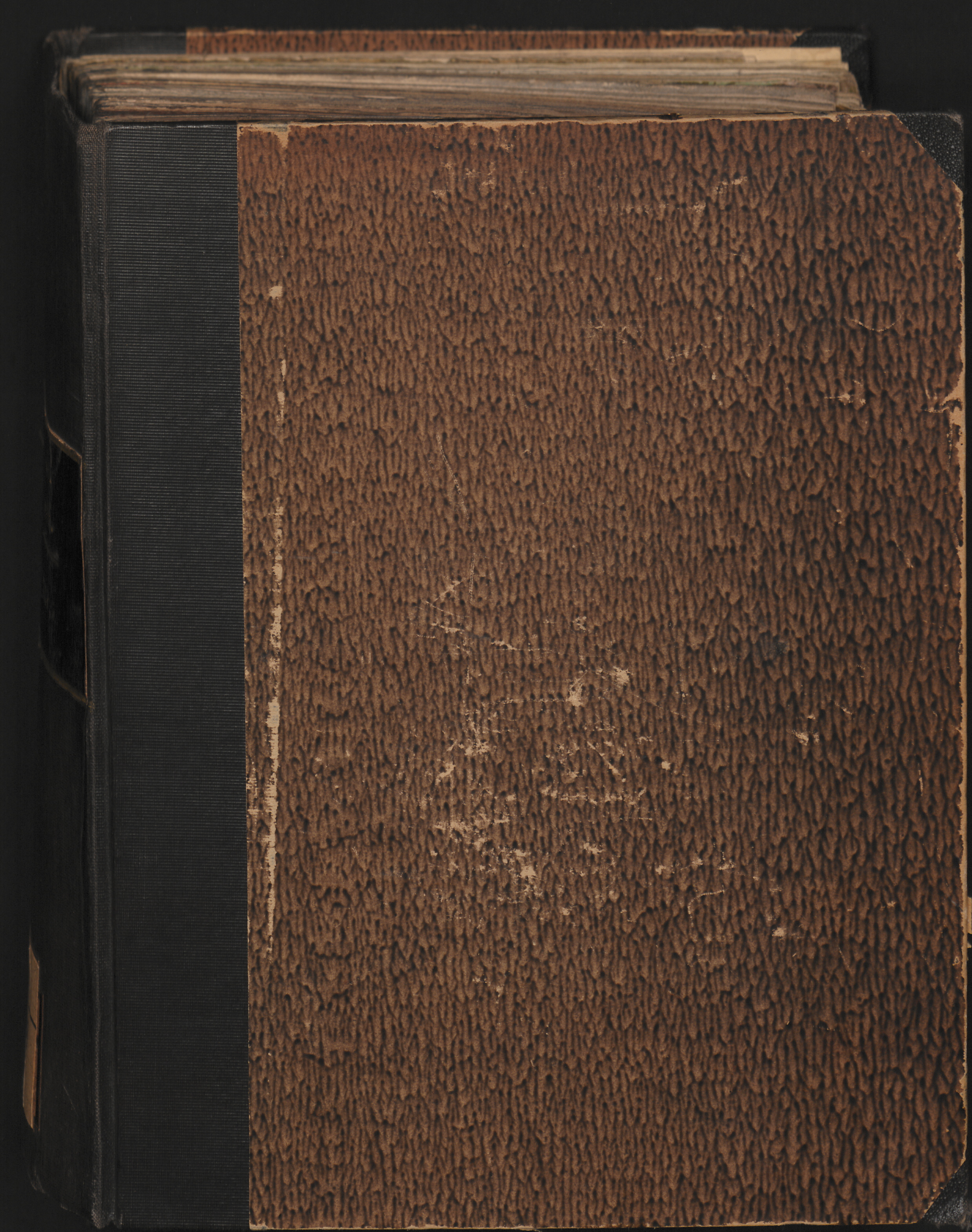
**Lectori Benevolo, S. O. Felices merito nostri maiores depraedicantur, quorum
aetas Viris doctis & florebat, & honos iis habebatur ...**

[S.l.], 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742551865>

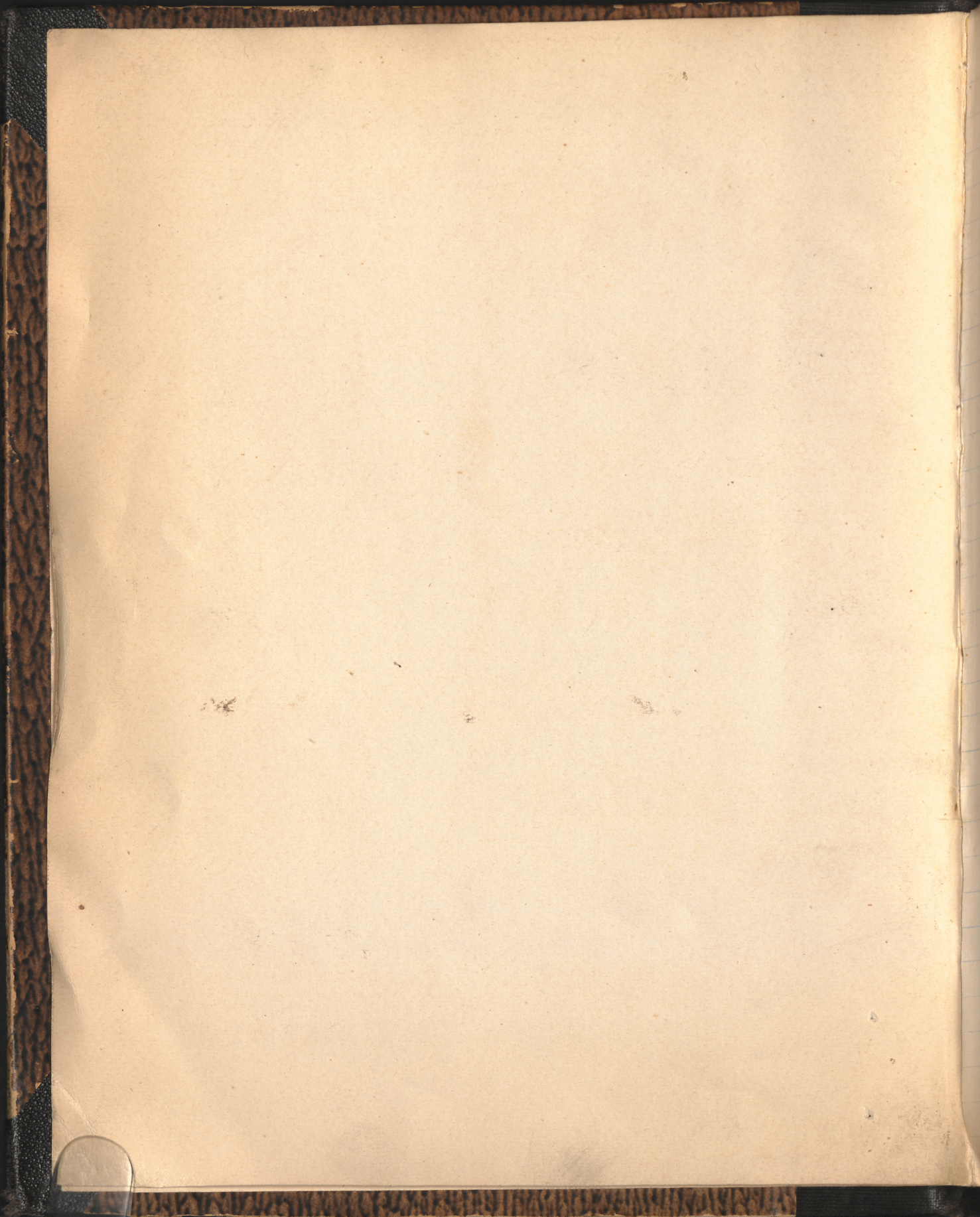
Druck Freier Zugang

DK-9453 (1)

*Ex
Bibliotheca
Academiae
Rostochiensis*

Inhalt:

(Progr. 1631) G. Schedius, Metaphrasis poet. Feschajahu proph. coniectionum.
Tumbria in obitum Gust. Adolphi Suec. reg. .. habita a G. Schedio, Rector Sch. Gustr. 1633.
Lemus Regius, Das ist Schmelde Klag: u. Trauer Schrift üb. d. Eintritt .. Gustr. Adolphi .. Autore G. Schedio. 1633.

Progr. 1646. (Lectorum ad ont. invitat Rector Sch. Gustr. etc)

1648.

1649 (Jan., März, Dec.)

1650. (1. Aug. II Nov.)

1652.

1653.

1655.

1658. (1. Oct. u. Von Lecture.)

1663.

Natales Reipublicae Meclenburgicae sacri. Gustr. 1666.)

Joh. Schultzeanus, De mysterio pietatis. mit Präs. G. Voigtii, Gustr. 1671. (Vom Gedächtn.)

Hucht, Disp. log. de formali enunciationis redupl. et spec. sub prals.

G. Voigtii, Rectoris .. defendet. Gustr. (1671.)

Wagner, De oraculis Sibyll. sub pr. Voigtii .. def. Gustr. (1672.)

Progr. 1702. (Contra indifferentiam religionum.)

F. Otto, Theses log. resp. Daleke. Gustr. 1706. Editio II. 1710.

De veritate rel. christ. .. resp. Stark. Gustr. 1710.

In alterum jubilaum Lutherianum .. Gustr. 1717.

Laeculare laudis sacrificium .. dlatum a novellis Athenaei Gustr. Collegis. (1717)

Thesium misc. decadem .. moderator F. Ottone Rector. prop. D. Sandow. G. 1717.

Triumph. Lied .. 2. Luth. Jubel. Fest. .. G. (1717)

Festum transl. Bild. Luth. germ. .. celebr. in urb. Richter. Gustr. Rector. (1719.)

Cantata .. (1719)

Progr. 2. Festum sac. II Augustanae Confessionis .. in urb. .. (1730)

Cantata .. (1730)

Progr. 2. Geburtstagfeier des Herzogs 1731. (Richter, De Henrico Leone)

[1733 steht ill. 885-7]

1732. (Di Alberto et Johanne)

1734. (De rebus Meclenburgicis)

Ns. Progr. 2. Geburtstagfeier d. Herzogs 1718 ff. u. a. siehe ill. 74.

Progr. z. Geburtstagsf. des Herzogs. 1735. (Richter etc.)

1736. (" ")

1737. (" ")

1738. (" ")

1739. (" ")

1741. (" ")

1743. (" ")

1744. (" ")

1745.

1746.

1747.

~~1848~~ Severi *Stamus bucolicum* ed. Richter. 1747.

1749.

1750.

Philippi Juliae Ducis Rom. *diarium itineris* ed. Richter. 1750.

Lectori Benevolo,

S. O.

Felices meritò nostri majores de prædicantur, quorum *atque Viris* doctis & florebat, & honos in habebatur. Nunc verò multis veterum instituta, jam pridem corruptis moribus, ludibrio sunt. Multis seculis hic mos in Græcia durasse legitur, ut Philosopho prætereuntem Græcus assurgeret, cumq; eo sermones miscens nequaquam sederet. Lacedæmonis sanè in more fuisse, noverunt etiam illi, quibus lotio in balneis permittitur gratis. At nos, qui non extra, sed intra pomeria Christiana vitam vivimus, parvi eos æstimamus, qui nobis viam ad sapientiam ac eruditionem solidam monstrant. An, quia mentes nostræ, umbrâ invidiæ obnubilatæ, quàm divinum quid sit vera eruditio, non perspicimus; An, veluti noctuæ ad radios veræ sapientiæ cæcuiimus? quis hic non immeritò exclamabit? O munde, dementiâ nimium excæcate, quis tam acuto oculorum sensu præditus est, quis tam est circumspexerit, ut videat, quomodo idiota quis & rudis homo tuas subterfugere velit insidias, cum Viris prudentibus & sapientibus vix tantum præsidii sit in universa sapientia, quo fulsi sine omni periculo securum intrent portum! Sederit aliquandò tempus, nisi Deus, qui curricula temporum voluntatis suæ freno moderatur, dies breviorerit, ut sapientem qui verè sit sapiens, ut nomen cluit, vel magno emere velint, & in majore æstimo reponant, quàm omnes, quos eo acervarunt thesauros. Sunt divitiæ pessidentium aut onus aut periculum. Furum equis, etsi callidissimus, vel minimum sapientiæ, qua divitiis Vir sapiens, si egeat, parare potest, clepere possit? At quot viæ, quot insidiæ, quot januæ patent desideranti pecuniam? Ad hæc omnes hujus amor subigit, omnes ad rem damnosam, cuius gressibus properant, interdum etiam superat cupiditas specierum! Ubi enim delectus est, ibi quid ex multis & variis appetendum sit, nescias. Est enim hominis appetitus varius, non uni alicui rei certa, cui ad-
hæreat,

123.

hæreat, adhærens. Amor hujus est in armentis, pecoribus, suppel-
lectile; Illius in vestibus, avibus, armis, & canibus venatoris; istius
in ære corrodendo. Hoc dum requirunt, & tenendo illo sunt solliciti,
totius corporis vires exhauriunt. Verbo; Ingentes thesauri nun-
quam periculi metu vacant: At bona consilia nullo non tempore
utilitatem pariunt, atq; commodum. Sed unde illa? non nisi ex ar-
tibus. Ecquibus autem? varias enim artes exercere homines an-
tea diximus, & qui lucri studio animum addicunt, plures uno aliquo
novimus. Hoc amplectuntur, scientes, nihil citius addisci posse, ni-
hil etiam cum minore detrimento fieri, quàm accumulationem pecunie,
ubi non curatur sive fas sive nefas id habeatur, cujus mediis divitiæ
contingant. Hoc studio, cum aliis, à via honesti resiliuntibus, à no-
bis procul esse jussis; Artes, per quas homo potest inclarescere, in
duplici ponimus differentia: Alias nuncupamus Humanitatis, alias
Militiæ, seu Togatas, & Sagatas. Has Lacedæmonii, quod seve-
riores essent, & moribus incorruptioribus, belliq; gloriam potissimum
spectarent, maxime amplexabantur, spretis reliquis, quæ civium ani-
mos videbantur emasculare. Hos quondam secuti Romani, cum
germana illa austeritas inhæreret adhuc animis, Græcos Professores
Urbe exurbabant, satius esse putantes, carere ejusmodi Doctoribus;
quorum doctrinâ, à verâ virtute ad otiosam ostentationem vulgus ex-
stimulari putaretur. **HUMANITATIS** eas dicimus, quæ
homines magis excolunt & expolunt, communiq; quodam vinculo jun-
ctæ, quadam quasi cognatione inter se continentur. Has si tollas ex
hominibus, totum illud humanæ societatis vinculum sustuleris. Nec
obstat, quod ob quorundam Sophisticationes studia Humanitatis male
apud nonnullos audire cœperunt. Injuria fit arti propter abusum;
quem si abstuleris, suus artem honos & nitior manebit; & eò quidem
magis, quò majestatis etiam regiâ ademptâ tantus tamen has artes
vigor ac robur manet, ut assuetum sericis insidere culcitræ alere pos-
sint. Hinc de Nerone Suetonius narrat, ipsum cum à Mathema-
ticis

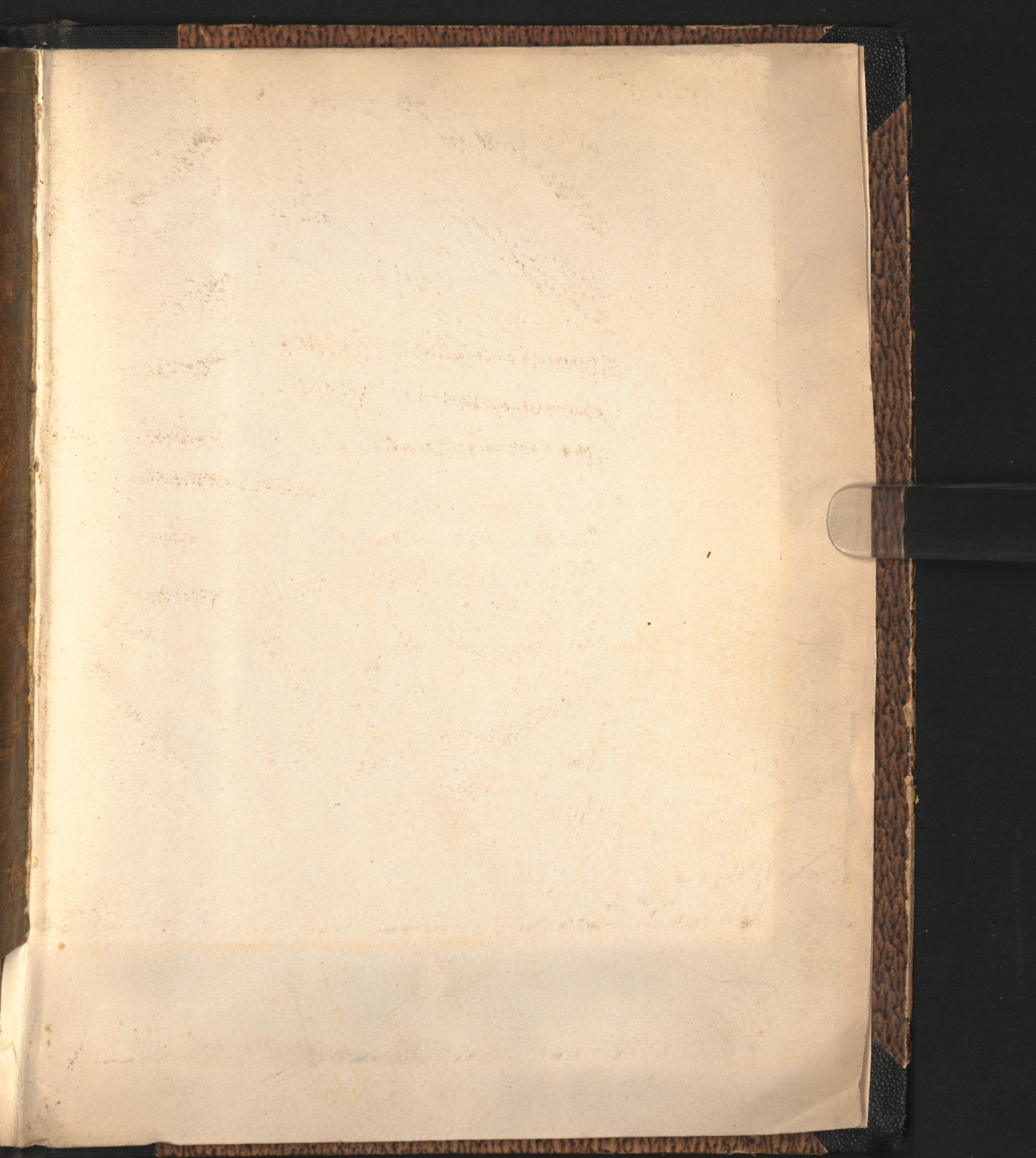
ricis audisset, se aliquando dejectum iri Imperio, hoc dimetro Jambico animum quodammodo prostratum erexisse. Το πικρὸν πῦλον γὰρ
75. Φ. Arbitratus scilicet se literarum culturâ tantum profecisse, ut si maximè ab Imperio detruderetur, in quavis regione, quam aditurus esset, ob artium scientiam insignem in pretio esset futurus. Optimus Versiculus, etiam pro verbi loco hodiernum usurpatus! Optima etiam applicatio, nisi à Tyranno facta esset, ideoq; finem nequam, quem suis artibus præfixerat, affecurus est, cum non dareiur à missis ad eum occidendum, evadendi locus. Miserum illum, quem artes potius dedecorant, quàm cobonestant! Sed nemini mirum hoc videbitur, degenerasse tanti ingenii Principem, ad sui perniciem detractum non artibus ipsi, sed harum abusu & incuria. Largitèr illas gustaverat, vel potius imbiberat; sed largitèr cum vino omneq; genus delicias voluptates. Hinc quibus artibus ad culmen & arcem prudentiæ cultissimum sibi struxerat gradum; iisdem neglectis & alto supercilio spreis non poterat non ex tanto fastigio potestatis cum ingente Casareâ Familiæ ruina labi, quippè in quo progenies Casarum defecit. Sed valèat hic, cui artium abusus inseruit potius ad vitia excellenda, quàm virtutes stabiliendas. Nobis sufficiat scire multis profuisse artes, ut summa honorum culmina ascenderent; si quid secius contingat, non fieri ab arte, sed præter artem, persuasum nobis habeamus. Neq; illud nos angat, reperiri, quibus Viri docti tædio sunt, quiq; ad illorum nomen nauseant & expuunt; si interim sciamus mundum sine Viris doctis diu consistere non posse. Erigat nos, artes amari, sed ab iis, quorum mens artibus est imbuta; & artifices magni fieri, sed ab artes intelligentibus. Hæc apud se considerantes, quidam Alumnorum hujus Scholæ de Triga artium, quibus nulla Facultatum sine enormi dispendio carere potest, aliquid dicere; Et JOACHIMUS quidem CARNATZ, Gustrovienfis, GRAMMATICÆ; JOHANNES SCHRODER, Parchimensis LOGICÆ; & JOACHIMUS FARMER, Malchi.

Malchinensis RHETORICÆ partes agere, cū constituerint:
me Proxena & intercessore VIROS NOBILISSI-
MOS, MAGNIFICOS, AMPLISSIMOS;
PERQVAM REVERENDOS; CONSIL-
TISSIMOS, PRUDENTISSIMOS CLA-
RISSIMOS, adeoq̄, omnes politionibus literis addictos submis-
se rogant, ut horum Exercitiorum recitationi horâ nonâ crastini diei 26.
Novemb. interesse, & sua Gravissima Præsencia, quid de his artibus,
quarum subsidio ipsi olim Magni evaserunt, sentiant, quasi infallibili
calculo demonstrant. Magni hæc benevolentia fiet ab horum PA-
RENTIBUS; Ipsi etiam gratis agnoscent animis ac deprecia-
bunt; Siq̄, quid officia mea poterunt, Maximis, Minimis, Mediocri-
mis deesse usdem, quoad spirabo, non defuturum recipio. Valete no-
bisq̄, favete.

Dabam Gustavo I XXV. Novemb.
Anno 1650.

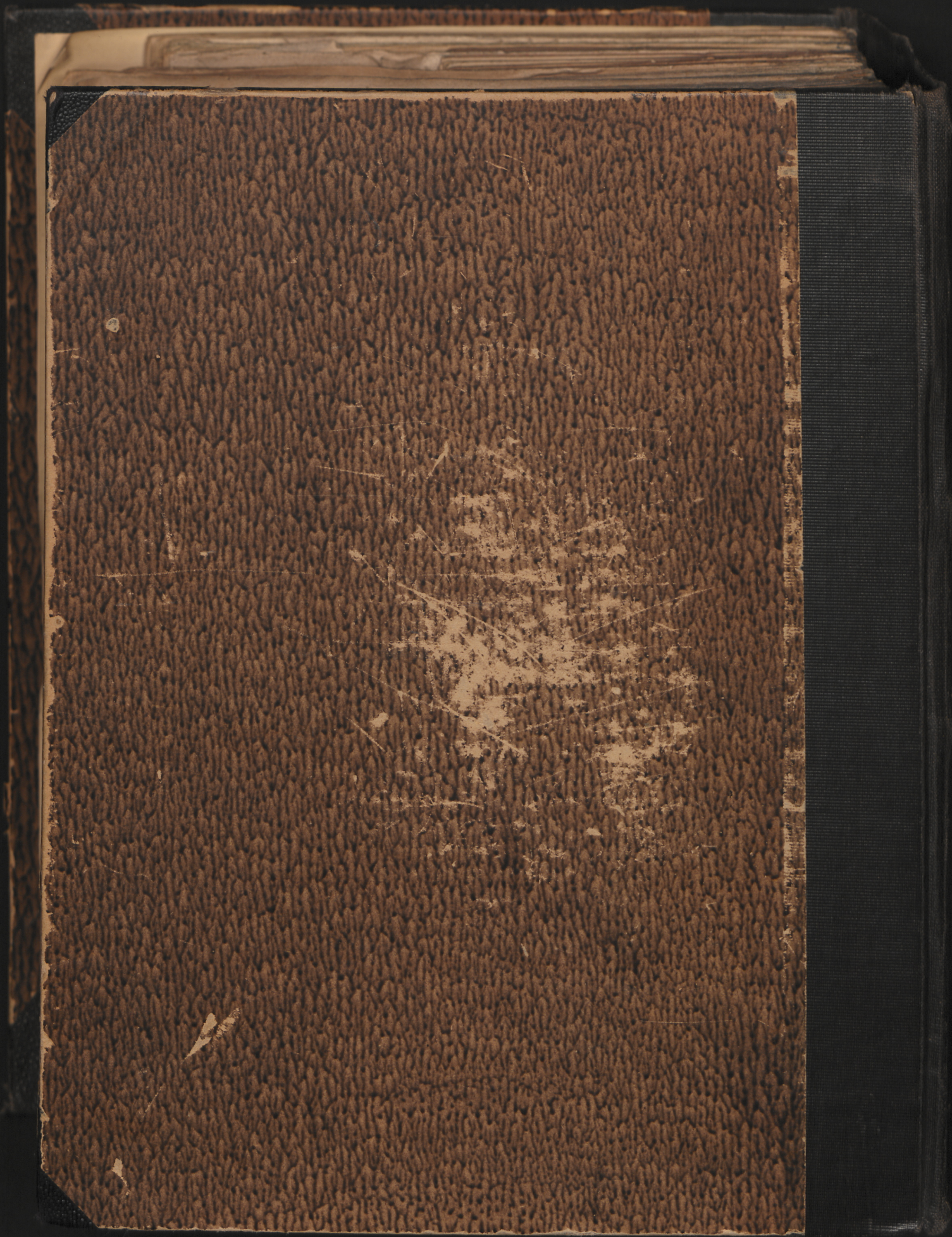
M. Georgius Schedius,
Scholæ Gustr. p. t. Rector.

134

icis audisset, se aliquando dejectum iri Imperio, hoc
co animum quodammodo prostratum erexisse. Tò r
re. Qd. Arbitratus scilicet se literarum cultura tant
ut si maximè ab Imperio detruderetur, in quavis regi
turus esset, ob arrium scientiam insignem in precio esse
primus Versiculus, etiam proverbii loco hodiernum usa
ma etiam applicatio, nisi à Tyranno facta esset, ideoq
quam, quem suis artibus præsixerat, assecutus est, cu
à missis ad eum occidendum, evadendi locus. Miser
artes potius dedecorant, quàm cohonestant! Sed nem
videbitur, degenerasse tanti ingenii Principem, ad sui
tractum non artibus ipsis, sed harum abusu & incuria.
las gusta verat, vel potius imbiberat; sed largius cum
nus delicias voluptates. Hinc quibus artibus ad cu
prudentiæ cultissimum sibi struxerat gradum; iisdem ne
supercilio spreis non poterat non ex tanto fastigio potesta
te Casaræ Familiæ ruina labi, quippè in quo progenies
fecit. Sed valè at hic, cui arrium abusus inseruit potius
lenda, quàm virtutes stabiliendas. Nobis sufficiat se
fuisse artes, ut summa honorum culmina ascenderent;
contingat, non fieri ab arte, sed præter artem, per sua sum
mus. Neq̃ illud nos angat, reperiri, quibus Viri doct
quiq̃ ad illorum nomen nauseant & expuunt; si interim
dum sine Viris doctis diu consistere non posse. Erigat
mari, sed ab iis, quorum mens artibus est imbuta; &
gniferi, sed ab artes intelligentibus. Hæc apud se
quidam Alumnorum hujus Scholæ de Triga artium, qui
cultarum sine enormi dispendio carere potest, aliquid dice
ACHIMUS quidem CARNATZ, Gustrovien
MATICÆ; JOHANNES SCHRODE
mensis LOGICÆ; & JOACHIMUS J

